

Kontaktuppgifter:	Datum:	2026-01-07
E-post: fredrik.lindberg@visvenskafiskare.se	Mottagare:	Landsbygds- och infrastrukturdepartementet
Telefon: 070-5704114	Dnr.:	LI2025/01477

Yttrande i anledning av remiss av slutbetänkande En moderniserad fiskelagstiftning (SOU 2025:89)

Vi Svenska Fiskare är den samlade organisationen för det svenska yrkesfisket, från insjöar och kuster till öppet hav. Tillsammans representerar vi cirka 400 medlemsfartyg, vilket motsvarar omkring 95 procent av den totalt landade volymen av fisk från Sverige.

Våra medlemsorganisationer är Swedish Pelagic Federation PO, Sveriges Fiskares PO och Svenska Insjöfiskarens Centralförbund och vi företräder tillsammans det pelagiska, demersala och insjöbaserade fisket i Sverige. Vi verkar för ett långsiktigt, hållbart och livskraftigt svenskt fiske, där fångsterna sker på svenska kvoter och bidrar till svensk livsmedelsförsörjning. Vi tackar för möjligheten att få lämna synpunkter i anledning av rubricerad remiss.

Inledning

Utvecklingen av regleringar på fiskets område har över tid medfört en ständigt ökande grad av styrning och kontroll av fiskets bedrivande. Från att tidigare ha varit ett fritt och relativt oreglerat yrke har det svenska fisket successivt utvecklats till en av de mest reglerade näringarna. Vi Svenska Fiskare anser att det idag finns ett växande behov av att se över och förenkla regelverken för att säkerställa att politikens övergripande mål – ekologisk, ekonomisk och social hållbarhet – verkligen kan nås.

Regleringarnas utveckling har präglats av en ständig balansgång mellan bevarandet av marina resurser och möjligheten för fiskare att bedriva en lönsam verksamhet. Under 1960- och 1970-talen infördes de första kvoterna och områdesskydden. Sedan dess har det samlade regelverket blivit alltmer omfattande och numera finns mer eller mindre regler för allt. Det är därför svårt att undgå intrycket att fisket tidigare var underreglerat – men i dag snarare är överreglerat.

Under 2000-talet har fokus på hållbarhet och ekosystembaserad förvaltning ökat. Vetenskapliga rekommendationer har fått större tyngd i beslutsprocesserna, och fiskekvoter anpassas till beståndens status. Detta har lett till begränsningar för vissa arter. Samtidigt infördes system med individuella överlåtbara kvoter (ITQ), vilket möjliggjorde handel med kvoter mellan fiskare. Vi Svenska Fiskare anser att det i Sverige kvarstår ett betydande behov av en sådan ordning för det demersala fisket, frågans betydelse kan nog inte överskattas.

I dag kännetecknas fiskeripolitiken av en komplex väv av miljöhänsyn, ekonomiska intressen och sociala mål. Yrkesfisket står inför stora utmaningar, bland annat klimatförändringar, stigande drivmedelspriser och ökad konkurrens från importerade fiskprodukter. Många fiskare upplever att regelverken är alltför rigida och inte tillräckligt anpassade till lokala förhållanden. Samtidigt är det uppenbart att tydliga hållbarhetskrav är nödvändiga för att bevara framtida fiskbestånd och en livskraftig havsmiljö. Nya tekniker såsom satellitövervakning, elektroniska fångstrapporter och certifieringssystem bidrar till ökad transparens, men innebär ytterligare utmaningar för yrkesfisket.

Utredningens uppdrag och vårt yttrande

Utredningens uppdrag med avseende på fiske – att göra en översyn av regelverket i syfte att få till stånd en sammanhållen lagstiftning med en tydlig systematik och att anpassa regelverket till de nya unionsbestämmelserna om fiskerikontroll – var behövligt; behovet av en moderniserad fiskelagstiftning är påtagligt.

Utredningen har i all väsentlig huvudsak levererat väl genomtänka förslag. Förslagen lever upp till målsättningen om en sammanhållen lagstiftning med en tydlig systematik och innehåller en anpassning av regelverket till de nya fiskerikontrollbestämmelserna som utfärdats av EU.

I det följande lämnas kommentarer och synpunkter i den ordning som följer av utredningens slutbetänkande.

Utredningens uppdrag och genomförande

Man kan i slutbetänkandet utläsa att utredningen har kämpat mot klockan. Det är något som har inneburit att utredningen inte har kunnat gå in närmare på alla de problem som den har uppmärksammat i den nuvarande lagstiftningen, utan den har behövt göra prioriteringar utifrån sina direktiv.

Vi Svenska Fiskare anser att den identifikation av problem som utredningen har gjort bör omhändertas och hanteras så snart som möjligt.

Allmän bakgrund om svenskt fiske och det fiske som fartyg under svensk flagg bedriver i andra havsområden

Med avseende på vad som framgår av 3.2.6 och då det är organisationen Vi Svenska Fiskare (VSF) som besvarar denna remiss vill vi informera om att organisationen Vi Svenska Fiskare bildades i augusti 2025. Organisationen är ett samverkansorgan mellan Sweden Pelagic Federation PO (SPF), Svenska Insjöfiskarens Centralförbund (SIC) och Sveriges fiskares producentorganisation (SFPO).

Målet är att det svenska fisket ska få en starkare och enad röst för att kunna säkerställa bättre långsiktiga villkor för det svenska fisket. Visionen är att vi ska kunna ha ett svenskt fiske som är starkt och livskraftigt och att det utgör en självklar del av Sveriges framtida livsmedelsförsörjning – baserat på vetenskaplig grund. VSF agerar för hållbara regleringar vad gäller kvotsystem, licenser och förutsägbarhet i fiskerättigheter. Organisationen agerar även för att lyfta fram fiskets roll när det handlar om livsmedelsberedskap både i vardag och kris. En annan målsättning är att se till att svenskfångad fisk landas i svenska hamnar och hamnar på svenska konsumenters tallrikar. Organisationen företräder således det svenska fisket med representation från insjöfisket, det demersala fisket och det pelagiska fisket – alltså hela bredden av det svenska yrkesfisket.

På s. 221 i slutbetänkandet omtalas fördelningssystem för fisket och skillnaderna mellan det pelagiska och det demersala fiskets system beskrivs. För det svenska demersala fisket

är det en avgörande och viktig fråga vilket system som ska gälla i framtiden. Skälen till att det är nödvändigt framgår av Havs- och vattenmyndighetens förslag till ett system med överlåtbara fiskerättigheter i demersalt fiske. Systemvalet för det demersala fisket är med andra ord en ödesfråga. Lejondelen av det demersala fisket, i likhet med Havs- och vattenmyndigheten, förordar ett flerårigt system med överlåtbara fiskerättigheter.

Allmänna utgångspunkter för arbetet med författningsförslag och generella överväganden om utformningen av förslagen

Vi Svenska Fiskare är av uppfattningen att det är bra att de tre lagarna ersätts av en och att de två förordningarna ersätts av en på så sätt som föreslås. Vi anser vidare att utredningen har gjort ett bra arbete vad gäller omfattning, struktur och utformning.

Förslag och bedömningar som rör inledande bestämmelser

Med avseende på redskapsbegränsning vid fiske med stöd av upplåten fiskerätt samt registrering av den som fritidsfiskar och rapportering av fångster från fritidsfiske biträder Vi Svenska Fiskare det som i yttrande anförts av Sveriges Fiskevattenägareförbund. Vi Svenska Fiskare anser att det krävs en allmän fiskevårdsavgift för de som fritidsfiskar med stöd av frifiskerätten.

I avsnitt 9.3 föreslås att den moderniserade fiskelagen ska innehålla en inledande syftesbestämmelse, av vilken ska framgå att lagens främsta syfte är att säkerställa att fisket är miljömässigt hållbart på lång sikt samt att det förvaltas så att nytta kan uppnås ur ett ekonomiskt, socialt och sysselsättningsperspektiv, liksom att fisket ska bidra till att trygga livsmedelsförsörjningen. Den föreslagna bestämmelsen saknar motsvarighet i nuvarande lagstiftning. Den föreslagna lydelsen är följande:

”Syftet med denna lag är främst att säkerställa att fisket är miljömässigt hållbart på lång sikt och förvaltas på ett sådant sätt att nytta kan uppnås ur ett ekonomiskt, socialt och sysselsättningsperspektiv samt bidrar till att trygga livsmedelsförsörjningen.”

Av den nu gällande fiskelagen framgår i den inledande paragrafen att lagen gäller rätten till fiske samt fisket inom Sveriges sjöterritorium och inom Sveriges ekonomiska zon. I

GFP-lagen anges att lagen innehåller bestämmelser som behövs för att EU:s gemensamma fiskeripolitik ska kunna genomföras i Sverige. Vidare framgår av lagen om överlåtbara fiskerättigheter att syftet är att främja en fartygsstruktur i den svenska fiskeflottan som bidrar till att bevara fiskeresurserna och till ett hållbart fiske i ekonomiskt, miljömässigt och socialt hänseende.

En portalparagraf har till uppgift att ange varför lagen finns och vilka grundläggande principer som ska vara vägledande vid dess tolkning och tillämpning. Den fungerar som lagens värdegrund och tolkningsram.

Mot denna bakgrund anser Vi Svenska Fiskare att den föreslagna portalparagrafen bör ges en annan utformning.

Den nationella fiskelagens huvudsakliga syfte är att reglera förutsättningarna för fiskets bedrivande inom ramen för EU:s gemensamma fiskeripolitik, inte att i sig säkerställa fiskets långsiktiga miljömässiga hållbarhet. Frågor om miljömässig hållbarhet regleras i första hand genom EU:s gemensamma fiskeripolitik, som Sverige är bundet av och tillämpar genom nationell lagstiftning.

Vi Svenska Fiskare vill betona att detta inte innebär att vi ifrågasätter betydelsen av ett miljömässigt hållbart fiske, tvärtom inser vi nödvändigheten därav. Däremot anser vi att den nationella lagens syfte bör avgränsas till att spegla det nationella regelverkets funktion och kompetensområde. En portalparagraf som uttryckligen anger att syftet är att säkerställa miljömässig hållbarhet riskerar att skapa otydlighet kring ansvarsfördelningen mellan EU:s gemensamma regler och den svenska lagstiftningen.

Mot denna bakgrund föreslår Vi Svenska Fiskare följande alternativa lydelse:

”Syftet med denna lag är att reglera fisket för att säkerställa att nytta kan uppnås ur ett ekonomiskt, socialt och sysselsättningsperspektiv samt att fisket bidrar till att trygga livsmedelsförsörjningen, på ett miljömässigt långsiktigt hållbart sätt.”

Denna utformning som Vi Svenska Fiskare förordar tydliggör att den svenska lagen ska reglera hur fisket bedrivs och förvaltas nationellt, medan målet om miljömässig hållbarhet i första hand uppnås genom EU:s gemensamma fiskeripolitik.

Med avseende på vad som sägs i 9.6 (lagen ska innehålla särskild reglering om vilka organismer som omfattas av lagens bestämmelser om fiske) anser Vi Svenska Fiskare att det torde vara relevant att här framföra följande fråga: varför står det ”eller döda”? Det torde inte förekomma något fiske varvid syftet inte är att fånga fisk, med andra ord - det förekommer kommer inget fiske där syftet endast är att döda fisk; om syftet är att eliminera en art från ett område såsom en miljöförbättrande åtgärd så är ju syftet likväl att fånga. Därmed är formuleringen ”eller döda” onödig, den tillför ingenting.

Vad gäller 10.3.4 (den moderniserade fiskelagen ska innehålla reglering om krav på tillstånd för att i vissa fall sträcka fast redskap från enskilt vatten ut i allmänt vatten) har Vi Svenska Fiskare inget att erinra häremot, dock kanske man bör överväga att i bestämmelsen 2:6 skriva ”Tillstånd *kan* meddelas...” i stället för ”ska”.

Angående 11.3.3 (förutsättningar för att beviljas fiskelicens) och 11.4.2 (förutsättningar för att beviljas personlig fiskelicens) anser Vi Svenska Fiskare med avseende på vad som föreslås ska gälla när en fiskelicens ska prövas första gången eller vid prövning av en ansökan om en väsentlig ändring – att tillgången på fisk (den allmänna tillgången och inte tillgången på enskilda arter) ska beaktas – är en logisk inkongruens i det att en fiskelicens får begränsas till att avse ett visst fiske. Om exempelvis någon ansöker om fiskelicens för att börja fiska krabbtaska så förefaller det oss inte rimligt att ett beslut om avslag kan fattas utifrån beståndssituationen generellt, särskilt så då en fiskelicens kan begränsas till just krabbfiske. Vi anser att skrivningarna i denna del behöver justeras utifrån det nu anförda.

Med avseende på vad som sägs i 11.10 (överlåtbara fiskerättigheter) har Vi Svenska Fiskare inget att erinra emot förslaget. Vi anser, vilket har berörts ovan, att det svenska demersala fisket så snart som möjligt bör omfattas av ett system med överlåtbara fiskerättigheter. Vi anser vidare att systemens giltighetsperiod bör utredas utifrån en ansats att det ska gälla tills vidare med en uppsägningstid om 16 år.

Fiskerättigheterna behöver vara långsiktiga för att skapa starkare incitament för ett hållbart fiske, öka investeringsviljan, förbättra förvaltning och planering, gynna

ansvarstagande ägande och en ökad ekonomisk stabilitet. Vår uppfattning är att långsiktiga fiskerättigheter belönar ansvarsfullt och långsiktigt tänkande, något som leder till starkare bestånd, bättre ekonomi och högre säkerhet samt mindre miljöpåverkan – eller annorlunda uttryckt till en bättre målluppfyllelse av de mål som anges i artikel 2.1 i förordning 1380/2013 (grundförordningen på fiskets område).

Med avseende på vad som förslås i 11.11.1 (användning av REM-system för övervakning och kontroll av landningsskyldigheten) anser Vi Svenska Fiskare inte att Sverige ska gå före EU-rättens krav. Vi avstyrker därför införandet av en bestämmelse med avseende på fartyg 12 – 18 m. Det nu sagda innebär emellertid inte att vi motsätter oss att fartyg frivilligt ansluter sig till ett sådant system.

Vi Svenska Fiskare har inget att erinra emot bedömningen som anges i 14.3.1 (ansvaret för fiskevård är i viss mån otydligt), men anser att tydliggöranden vad gäller ansvarsfördelningen behövs.

Med avseende på 16 (förslag och bedömningar om kontroll och övervakning) önskar vi framföra de följande synpunkterna. En fungerande fiskerikontroll är en grundförutsättning för fiskets bedrivande, men Vi Svenska Fiskare anser att en alltför omfattande och rigid kontroll av yrkesfisket, även när den motiveras av goda syften, riskerar att få oönskade och negativa konsekvenser. Ur ett ekonomiskt perspektiv leder överdriven kontroll och byråkrati till ökade administrativa kostnader – genom krav på omfattande rapportering, licenser samt utrustning för spårning, övervakning och vägning. Detta försämrar förutsättningarna för att uppnå målet om ekonomisk hållbarhet inom näringen. Kommissionen har presenterat tankar om att minska den administrativa bördan för företag, något som välkomnas. De ökade kostnaderna slår särskilt hårt mot det småskaliga och kustnära fisket, vilket i förlängningen riskerar att tränga ut just de fiskare som samhället säger sig vilja värna. Vi ser därför hellre att fokus riktas mot samarbete och incitament för ett hållbart fiske, snarare än mot en alltför tung och rigid kontrollapparat. En annan viktig aspekt är förtroendet mellan fiskare och förvaltning. När kontrollen upplevs som överdriven riskerar den att skapa misstro, vilket i sin tur minskar viljan att samarbeta

och dela information från verksamheten. Detta missgynnar förvaltningen i stort, eftersom beslutsunderlaget då blir sämre och mindre förankrat i verkligheten.

Vad gäller 16.5.2 (föreläggande pga. vanskötsel av fiske) anser Vi Svenska Fiskare, till skillnad från utredningen, att det även framledes bör framgå av bestämmelsen att föreläggande ska kunna beslutas på grund av uteblivet fiske.

I fråga om 17.9.1 (det behövs en närmare översyn av sanktionsbestämmelserna i den nuvarande lagstiftningen och regleringen i den moderniserade fiskelagstiftningen bör som utgångspunkt utgå från en gemensam systematik) delar Vi Svenska Fiskare utredningens övergripande bedömning att en översyn av sanktionssystemet är motiverad. Vi vill emellertid framhålla vår uppfattning att den uttalade viljan bland dagens yrkesfiskare att följa gällande regelverk är större än någonsin tidigare. Detta indikerar enligt vår mening att det nuvarande sanktionssystemet inom fiskelagstiftningen i stor utsträckning redan är effektivt och avskräckande. Vår uppfattnings riktighet stärks av det faktum att när det kommer till tillämpningen av sanktionsbestämmelserna framgår det av den statistik som finns för år 2024 att antalet anmälda brott mot bestämmelser i fiskelagen med fängelse i straffskalan är på en historiskt låg nivå. Av statistiken framgår vidare att merparten av de ärenden som det har inletts förundersökning i, som avser överträdelser mot dessa bestämmelser, har avslutats med att förundersökningen lagts ned. Utifrån detta perspektiv är det relevant att ställa frågan om proportionalitetskravet är tillräckligt uppfyllt. Vi upplever att många överträdelser som borde betraktas som bagatellartade, exempelvis rena felskrivningar eller administrativa misstag, i dag riskerar att leda till sanktioner som inte står i rimlig proportion till felets art. Det framstår för oss som orimligt att ett uteblivet kommatecken vid uppgiftslämnande till Havs- och vattenmyndigheten ska kunna föranleda en skrivelse där gärningen beskrivs som allvarlig och riskerar att medföra prickar. Vi Svenska Fiskare anser att minskningen av fiskebrott bidrar till en mer rättvis konkurrens och skapar bättre förutsättningar för ett långsiktigt hållbart och ansvarsfullt fiske. En balanserad och proportionerlig tillämpning av sanktionssystemet är därför av stor betydelse för både branschens legitimitet och dess framtida utveckling.

I 17.9.4 avhandlas utgångspunkter för val av sanktion för överträdelser av förvaltningsrättsliga krav. Vi Svenska Fiskare anser, till skillnad från utredningen, att administrativa sanktioner inte ska kunna väljas i de fall det krävs utredning eller bedömning för att konstatera en överträdelse. Ett skäl härför är hänförligt till rättssäkerhet. Om en eventuell överträdelse kräver en bedömning av avsikt, oaktsamhetsgrad eller omständigheternas helhet kan konstateras att allmänna domstolar är bättre lämpade att göra sådana prövningar än en myndighet eller i förlängningen en förvaltningsdomstol. Ett annat skäl härför är med avseende på förutsebarhet. Sanktionsavgifter ska vara lätta att förutsäga – man ska kunna veta i förväg vad som leder till avgift och hur mycket. Om omfattande bedömningar krävs, försvinner denna tydlighet.

I anledning av vad som anges vad gäller 40 § fiskelagen (otillåtet fiske) önskar Vi Svenska Fiskare anföra att vi motsätter oss en gradvis övergång i riktning mot en ökad användning av administrativa sanktionsavgifter med stöd av det ovan under 17.9.4 anförda.

Vad gäller 17.10.1 (regeringen bör även fortsättningsvis kunna meddela föreskrifter om sanktionsavgifter och de överträdelser för vilka sanktionsavgift kan utgå bör framgå av den moderniserade fiskeförordningen) vill vi framhålla det följande: Vi Svenska Fiskare anser, mot bakgrund av att det högsta beloppet som utdömts såsom administrativ sanktionsavgift de senaste fem åren uppgår till 36 000 kr, att skäl saknas för att möjliggöra för administrativa sanktionsavgifter om 1 000 000 kr (en dubbling av nu gällande högsta belopp). Uttryckt i siffror kan konstateras att endast 7,2 % (36 000 / 500 000) av vad som är möjligt att utdöma såsom administrativ sanktionsavgift har utdömts, mot denna bakgrund förefaller det oss helt meningslöst att dubblera den högsta möjliga sanktionsavgiften. Mot bakgrund av när administrativa sanktionsavgifter bör användas (enkel konstaterbara förseelser) går det inte att förutse fall när högre belopp än de som idag är gällande skulle kunna komma i fråga. Om administrativa sanktionsavgifter upplevs som orimligt hårda i förhållande till förseelsen leder det till att systemet tappar legitimitet. En ytterligare aspekt att beakta är den omständigheten att administrativa sanktionsavgifter drabbar personer med låg inkomst betydligt hårdare än personer med hög inkomst. Mycket höga administrativa sanktionsavgifter riskerar att skapa orimliga konsekvenser för personer som inte har hög inkomst. Denna omständighet riskerar att öka känslan för

orättvisa. Mot bakgrund av att nuvarande högsta belopp är 500 000 kr och att den högsta administrativa sanktionsavgiften som utkrävts de senaste fem åren uppgick till 36 000 kr saknas skäl för uppfattningen att det bör göras en utvärdering av lämpligheten av en höjning av taknivån efter fem år. Vi Svenska Fiskare anser att en ventil, såsom utredningen föreslår, bör införas i den nu gällande regleringen på så sätt att högre avgifter än 500 000 kr kan utgå om det annars skulle vara oförenligt med vad som anges i artikel 91a i den ändrade kontrollförordningen. Såsom framförts ovan anser Vi Svenska Fiskare att administrativa sanktionsavgifter endast ska tillämpas när fråga är om enkelt konstaterbara förseelser.

I 17.10.2 (sanktionsavgiftssystemet ska även fortsättningsvis bygga på strikt ansvar) sägs att den moderniserade fiskelagen ska innehålla bestämmelser om att sanktionsavgift ska tas ut även om överträdelsen inte har skett uppsåtligt eller av oaktsamhet. Vi Svenska Fiskare biträder utredningens uppfattning att omständigheten att ansvaret är strikt begränsar utrymmet för skönsmässiga bedömningar och bidrar därmed till likabehandling, objektivitet och proportionalitet. Om man däremot, som utredningen föreslår, öppnar upp utrymmet för skönsmässiga bedömningar riskerar man det motsatta och det är också skälet till att Vi Svenska Fiskare inte önskar se en sådan utveckling.

Med avseende på 17.10.3 (det ska vara möjligt att besluta om hel eller delvis befrielse från sanktionsavgift) anser Vi Svenska Fiskare att en skälighetsbedömnings existens i så att säga friande riktning är en nödvändighet och vi har inget att erinra emot förslaget.

Vad gäller 17.10.10 (överträdelser som ska omfattas av sanktionsavgiftssystemet och sanktionsbeloppen) anser Vi Svenska Fiskare, i likhet med vad som framgår av det särskilda yttrandet från seniora experten Annelie Rosell, att det kan ifrågasättas huruvida det är lämpligt att differentiera sanktionsavgiftsbelopp utifrån längden på fiskefartyget. Det är ett faktum att fartygets längd inte med nödvändighet har en direkt koppling till fiskeföretagets betalningsförmåga eller fångsternas värde. En liten båt kan användas för fiske av både lågvärdiga och högvärdiga arter, vilket har betydelse för företagets ekonomi och huruvida sanktionsbeloppet kommer att uppfattas som avskräckande. På samma

sätt kan kostnadsbilden och lönsamheten på ett större fartyg vara god eller dålig beroende på olika omständigheter vilket påverkar betalningsförmågan. Det är ett alltför enkelt antagande att längre fartyg kräver högre sanktionsbelopp för att vara avskräckande. Fråga kan härutöver resas huruvida nuvarande ordning i denna del är förenlig med principen om ekvivalens. Vi Svenska Fiskare biträder utredningens uppfattning att det bör göras en närmare översyn av sanktionsavgiftssystemet i syfte att det ska vara sammanhängande och balanserat och sanktionsavgifterna ska vara proportionerliga och avskräckande.

Vi Svenska Fiskare har inget att invända emot vad som sägs i 17.10.11 (Havs- och vattenmyndigheten ska ges i uppdrag att se över om ytterligare överträdelser kan omfattas av sanktionsavgiftssystemet och lämna förslag på författningsändringar för ett förbättrat genomförande av artikel 38–40 i IUU-förordningen), dock önskar vi upprepa vår fasta ståndpunkt att sanktionsavgifter endast ska användas i fall då bedömningar etcetera ej behöver göras, det ska med andra ord vara fråga om enkelt konstaterbara förseelser. Havs- och vattenmyndigheten ska inte göra sådana bedömningar som domstolar gör bättre. Fokus i ett sådant regeringsuppdrag bör vara på att identifiera alternativa lösningar till den metodik, vad gäller användandet av längden på fartyg, som för närvarande används.

Vad gäller 17.13.10 (otillåten hantering av fiskeri- och vattenbruksprodukter) har Vi Svenska Fiskare ingen annan uppfattning än utredningens, med undantag för att vi anser att skrivningen vad gäller p. 1 och försäljning av fångst som kommer från fritidsfiske i havet och i insjön är för ”snäll”. Ävensom det är låga gränser för vad som ska anses vara ”i stor omfattning” (överstiger 50 EUR eller 10 kg) anser vi att inte det bör stå ”vid upprepade tillfällen”. Den föreslagna lydelsen innebär att det inte är straffbart för en fritidsfiskare att sälja fångst från havet en gång om det inte är att anse som i stor omfattning.

Med avseende på 17.17.4 (utredningens förslag avseende regleringen om särskild avgift) gör Vi Svenska Fiskare en annan bedömning än utredningen. Vi anser att det inte ska

vara befälhavaren utan licensinnehavaren som ska betala avgiften. Vi hänvisar i denna del till den seniora experten Annelie Rosells särskilda yttrande.

Det anges i 19.1 angående ikraftträdande att den moderniserade fiskelagen och den moderniserade fiskeförordningen ska träda i kraft den 10 januari 2026. Vi Svenska Fiskare anser att ett ikraftträdande såsom utredningen föreslår inte möjliggör för en tillräcklig beredning. Vi Svenska Fiskare anser att lagen ska träda ikraft efter det att en tillräcklig beredning ägt rum.

Vi Svenska Fiskare vill - i likhet med vad utredningen framför under 20.18 Informationsinsatser - betona betydelsen av att myndigheter och enskilda tillställs information om de ändringar som den moderniserade fiskelagstiftningen kommer att innebära i god tid innan den nya lagstiftningen träder i kraft.

Avslutningsvis vill Vi Svenska Fiskare framföra att vår uppfattning är att utredningen har fullgjort sitt uppdrag på ett bra sätt.

Om ni har några frågor kopplat till vårt yttrande kontakta oss gärna!

Johannes Claesson

Mathias Ivarsson

Anna Vesper Gunnarsson

Vi Svenska Fiskare